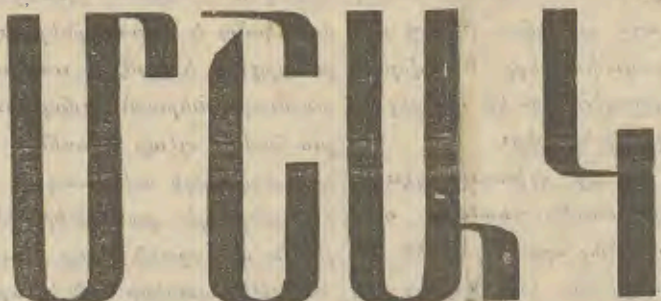

გარეკანის ფასი 10 რუბლ, ღირსეულობა 6 რუბლ
უცხოეთის წამყვანებზე 7 ლაგუნაზე
ბიჭქალის გრძელად და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

ქართული-საქართველოს ჟურნალი 10—2 ლაგუნა
(ფასი) ღირსეულობა და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

„НОВОЕ ОБОЗРЕНИЕ“

ВЪ 1889 ГОДУ
(ШЕСТОЙ ГОДЪ ИЗДАНИЯ)

будетъ выходить въ Тифлисъ, какъ и въ прошлые годы, ежедневно, по нынѣшней программѣ газеты литературной, общественной и политической.

Условія подписки, съ пересылкою и тоставкою: на годъ 10 р., на полгода—6 р., на три мѣсяца—3 р. 50 к., на одинъ мѣсяць—1 р. 50 к. За границу: на годъ—17 р., на полгода—9 р. 50 к., на три мѣсяца—5 р. (Подписка принимается не иначе, какъ считая съ 1-го числа любого мѣсяца).

Объявленія: на 4-й страницѣ газеты по расцѣту 8 к. за строку петица или за занимаемое ею мѣсто. На первой страницѣ—15 к. за такую-же строку.

Подписка и объявленія принимаются: ВЪ ТИФЛИСѢ—въ конторѣ изданія, Головинскій просп., домъ Читахова, № 12.

а) ВЪ ОТДѢЛЕНІЯХЪ КОНТОРЫ:
б) ВЪ БАКУ—при аптекарскомъ магазинѣ И. Г. Чубинова, на Михайловской улицѣ, домъ Мирза-Авакова и Карабегова.

2) ВЪ КУТАИСѢ—при книжномъ магазинѣ братьевъ Чиладзе, противъ бульвара, въ домѣ Г. Андроникова.

3) ВЪ БАТУМИ—при конторѣ М. С. Бетанова, Набережная, домъ Ферадь-Бега.

в) У АГЕНТОВЪ КОНТОРЫ:
1) ВЪ Г. ПУШКІНѢ—С. О. Ананьева, на площади Топхана.

2) ВЪ Г. ГОРИ—Ир. И. Рамишвили.

Въ отдѣленіяхъ и у агентовъ подписка и объявленія принимаются по редакціоннымъ цѣнамъ, безъ всякой надбавки. Розничная продажа тоже производится безъ увеличенія платы, по 5 коп. за номеръ.

Иногородніе адресуютъ свои требованія: ВЪ Тифлисъ, въ редакцію «Новаго Обозрѣнія».

Редакторъ М. А. Успенскій.
Издательница О. А. Николадзе.

გარეკანის ფასი

გარეკანის ფასი 10 რუბლ, ღირსეულობა 6 რუბლ
უცხოეთის წამყვანებზე 7 ლაგუნაზე
ბიჭქალის გრძელად და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

გარეკანის ფასი

გარეკანის ფასი 10 რუბლ, ღირსეულობა 6 რუბლ
უცხოეთის წამყვანებზე 7 ლაგუნაზე
ბიჭქალის გრძელად და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

საქართველოს ჟურნალი

საქართველოს ჟურნალი

გარეკანის ფასი 10 რუბლ, ღირსეულობა 6 რუბლ
უცხოეთის წამყვანებზე 7 ლაგუნაზე
ბიჭქალის გრძელად და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

საქართველოს ჟურნალი 10—2 ლაგუნა
(ფასი) ღირსეულობა და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

საქართველოს ჟურნალი 10—2 ლაგუნა
(ფასი) ღირსეულობა და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

საქართველოს ჟურნალი 10—2 ლაგუნა
(ფასი) ღირსეულობა და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

საქართველოს ჟურნალი 10—2 ლაგუნა
(ფასი) ღირსეულობა და მისთვის ჯანსაღი დასვენების
უფროსი. Тифли. Редакция «Мшакъ».
ყამ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Հինգ տարի և նոյն իսկ այն պատճառով այդքան կարճ գոյություն ունեցաւ, չը նախընտրուի նիւթական միջոցների, որ չը դարձաւ «Մշակի» հաւանութեան, չը դարձաւ «Մշակի» մտքերով, չը զգացնէր ստանալ «Մշակի» հիւթից... Նրան պակաս էր կենդանի նիւթը, նա արուեստական կերպով շարունակում էր իր աննկատելի գոյությունը, մինչև որ մեռաւ իր բնական մահով, քանի որ ուրիշների պէս «Մշակի» պարագիտ դառնալ, «Մշակի» հիւթով ապրել, «Մշակի» ինչպէս թաղանթական բնութիւն էր ընդունված, անդադար րէ պլիկնէր տալով իր գոյութեան իրաւունքը պահպանել նա չուզէր, իսկ ինքնուրոյն, անկախ գոյութիւն ձեռք բերել նա անընդունակ եղաւ։ Ինքնուրոյն կենք ձեռք բերելու համար նրան պակաս էր միտքը, խելքը, գիտութիւնը, դիտողութիւնը, ինքնուրոյնաբար մտածելու ընդունակութիւնը։ Եւ նա մեռաւ, որովհետեւ պէտք է մեռնէր։

Փորձի մահից յետոյ հետզհետէ ծրնունդ առան հայոց գրական ասպարէզի վրա «Արձագանք» շաբաթաթերթը և մի այլ թերթը, որը ինքն իրան ամենօրեայ է համարում։ Իրանց մասին կը խօսենք հետեւեալ անգամ և կ'ապացուցանենք որ այժմեան ռուսահայոց մամուլը կարողանում է գոյութիւն և աւելի քան ռազմական և շարունակել ինչ թէ շատ երկար գոյութիւնը միմյանց երբ «Մշակի» պարագիտ է դառնում, երբ «Մշակի» մտքերով «Մշակի» նիւթովն ու հիւթովն է ապրում, ծնունդով «Մշակի» մտքերը, պատասխանելով «Մշակի» իւրաքանչիւր յօդուածին, իւրաքանչիւր մտքին ու խօսքին, մեր իւրաքանչիւր ասածին հակառակն ասելով, մեր սպիտակին սև ասելով, իսկ սևին սպիտակ, անդադար հակասելով «Մշակին» անդադար հաշիւով նրա վրա։

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԻ ՄԻ ԽՕՍԲ. ԹՈՒՐԻՔԵՐԻ ԿՐԹՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Մեր հարևան թուրքերը ընդհանրապէս իրանց կրթութեամբ շատ և շատ յետ են մնացել։ Նրանք այն աստիճան աննախնայ լինակի մէջ են գտնվում, որ հետաքրքրվելով նրանց կրթութեան գործով և մտաւոր առաջադիմութեամբ մարդ խղճահարկում է, տեսնելով որ դրանք դեռ այն դրութեան մէջ են, ինչ դրութեան մէջ որ եղել են շատ առանձնակ տարիներ առաջ։ Թուրքերի համար ուղղում, կրթութիւնը չունի նշանակութիւն, նրանք ձգտում է չունենալ, որ հետեւելով իրանց չորս չափազանց ուրիշ ազգութիւններին, կարողանային նրանց հետ փոքր առ փոքր առաջ գնալ։ Արհա-

մինչև բարեկեցիկ թեփուկելը լողացնել կրեխային այլ ևս կարելի չէ։ Դժուար ժամանակ լաւ եղանակին կարելի է երեխային դուրս տանել մաքուր օդ ծծելու համար հէնց պատուաստման առաջին օրից սկսած մինչև վերջը, իսկ ձմեռը անկարելի է դուրս թողնել պատուաստած երեխային թեփուկելու միջոցին պատուաստված տեղերի վրա կարելի է սպել մացեալ, կամ ձէյթով և ձէյթ և կամ վազ և լին ըսել, վերջերս փափկացնելու համար։

Կողմահատութիւնը երբեմն անաջող է լինում, եթէ պատուաստման աւելի վատ է պահպանվում, և կամ աւելի չը հասած լակ ծաղիկ բշտիկից է վերցվում, ուրեմն ութերորդ օրից առաջ, երբ բշտիկի հիւթը դեռ պղտորված—թարախացած չէ։ Երկրորդ ծաղկահատութիւնը չէ աջողվում, եթէ ինքն երեխան անընդունակ է ծաղկին, որ աւելի կարող է պատահել կրկնապատուաստման ժամանակ։ Երրորդ ծաղկահատութիւնը անհետեւանք է մնում վատ պատուաստման պատճառով, այս դէպքում եօթն կամ տասն օրից յետոյ պիտի նորից պատուաստել։

Երբեմն պատուաստված վերջերի չուրջը կալին կարծրում է, վերքը ուռչում է, մօտ գտնված աւելեան դեղձերը բորբոքվում են, երեխան ջերմում է և դողացնում, անհրաժեշտ է այդ միջոցին բժշկին դիմել։

Կարող է պատահել որ պատուաստված տեղերը կանոնից դուրս դարձանալով, տասն կամ

մարհելով քաղաքակրթութեան ժամանակակից պահանջները, նրանք այն աստիճան իրանց մէջ մարմնացրել են հին գաղափարները և սովորութիւնները, որ կատարելապէս յետ են մնացել իրանց չը զարգացող ազգութիւններին։

Մասնաւորելով մեր խօսքը գլխաւորապէս Երևանի թուրք ժողովրդի մասին, հետեւեալ օրերնակից կարելի է եզրակացնել որքան յետ են մնացել դրանք նոյն իսկ իրանց հետ ապրող հայ ժողովրդից, թէ և վերջիններն էլ դեռ օրինակելի չեն այդ կողմից։

Երևանում հայերը բացի այն, որ ունեն թեմական դպրոց, մօտ 300 աշակերտներով, և զանազան մասնաւոր դպրոցներ, որոնց մէջ սովորող աշակերտների թիւը հարիւրից աւելի է, նրանք մի և նոյն ժամանակ գիմնադպրոցում, ուսուցչական սեմինարիայում և քաղաքային դպրոցում մեծ տեղեր են զբաղում։ Եթէ այդ երեք դպրոցներ թիւը 400 հաւենք, անշուշտ այդ թիւի 2/3 մասը հայեր են, այնպէս որ Երևանի հայերը տալիս են այդ դպրոցներին մօտ 650 աշակերտ, այն ինչ հայերի հետ հաւասար թիւով նոյն քաղաքում ապրող թուրքերը, բացի նրանից որ այդ երեք դպրոցներում շատ փոքր տոկոս են կազմում,—դրանց թիւը 80—90 հազիւ լինի,—նրանք մի և նոյն ժամանակ չունեն իրանց սեփական կանոնադր դպրոցներ, որոնք կարողանային Լեւոնյան թուրք ազգաբնակչութեան պահանջները։ Նրանց կրթութիւնը ամբողջով է մղվել ինքնին կից մօլլաների և ախունդներ կոչվողներին (խօսքերի) մէջ, որտեղ իբրեւ դասադիր, թագաւորում է դուռնաւը իր մի քանի ճիւղերի գրեթէ մի խօսքերի մէջ ծաղկապտիկ նստած թուաւ մանուկների վրա, որոնց մի մասը տեղափոխելով ծնկերի վրա դրած վայելչադրութեամբ են պարագայում, իսկ մի մասն էլ բարձրագոյն դասերն են սովորում, հսկում է մօլլան կամ ախունդը, որը դուռնակից դուրս ուղին չէ ընդունում, և ինքն անդիւր արած լինելով ամբողջ դուռնակը, նոյնը ստիպում է անել և իր սանեւրին, առանց բացատրելու նոյն իսկ անգիր արածի միտքը և խօսքը, որը նոյն իսկ ինքն զբաղաւորված է հասկանում։ Ուրիշ տեսակ կազմակերպված դպրոցներ թուրքերը չունեն։ Գաղտնիք չէ, որ մեր հարևան թուրքերի մէջ կան այն կրթութիւն բուրժուական գոյութիւն չունի։ Կրանց համոզմունքով կ'ընեն չը պէտք է կարգաւ սովորէ և փորձեցէ խօսել թուրքի հետ կանանց կարելաւ մասին, նրանք ձեռք կը պատասխանեն լինել ինչպէս է հարկաւոր ուսումը, միթէ կ'ընեն կը կարգաւ, այնպէս որ նոյն իսկ Երևանի թուրքերի մէջ կրթութեան կանայք զբաղաւոր են գտնվում, էլ չենք խօսում ուրիշ տեղերի աւելի յետեւեալ թուրքերի մասին, այն ինչ հայերը երեք հարիւր մօտ աշակերտութիւն ունեն ծրնակաւ օրիորդաց դպրոցում և իսկական պրօգրէմնապիայում։

Թուրքերը մինչև անգամ հեզութեամբ և խորթ

տասն և հինգ կապէկանոցի չափ վերքի են փոխվում, և թարախվում են երկար ժամանակ։ Դրա պատճառը կարող է լինել կամ աւելի վատ յատկութիւնը և կամ պատուաստված երեխայի մի որ և իցէ տկարութիւնը, կամ, ինչպէս ասում են, վատահիւթութիւնը։ Ինչ և իցէ այս դէպքերը վատ հետևանքներ ունենալ չեն կարող։

Սովորաբար ընդունված է վեց կամ եօթն ամսական երեխաներին պատուաստել, այս սովորութիւնը մի օգուտ ևս ունի, որով ձեռքից ձեռք պատուաստման միջոցին կարելի է սիֆիլիս տալիս զգուշացնել։ Սիֆիլիստ երեխաներին այդ հասակում աւելի հեշտ կարելի է ճանաչել, իսկ համաճարակով ժամանակ անհրաժեշտ է պատուաստել թէ մեծերին և թէ փոքրերին, նորածին երեխաներն անգամ կարող են աներկիւղ անցնել պատուաստումով ծաղկել։ Թուրք երեխաներին կամ սակաւարին, զօրաւորապէս, լուծողութիւն ունեցող և առանձին հանող երեխաներին, ծաղիկ չը պէտք է պատուաստել մինչև նրանց առողջանալը։ Յաջող ծաղկահատութիւնը պահանջում է անպայման մաքրութիւն, թէ պատուաստումի համար գործը դրված գործիքները և թէ պատուաստվելու տեղը պէտք է զգուշութեամբ կարգաւորված լինի 50% ջրով լաւ սրբել։ Անհոգութիւնը կարող է վատ հետևանքներ ունենալ։

Մի անգամ կատարած ծաղկահատութիւնը մարդկանց չէ ապահովեցնում ամբողջ կեանքի միջոցին բնական ծաղկով վարակվելուց։ Պատ-

աշարով են նայում իրանց ազգակիցների այն մարդկանց և ընտանիքների վրա, որոնց որդիներն օրից օր և է մէկը սովորում է տեղական ուսումնարաններում։ Զննարարութիւնը չը յեղաշրջելու համար պէտք է ասենք, որ այդ կարծիքը ունեն ժողովրդի ամենատեղեւ մասերը, այնպէս որ ընդհանրապէս քաղաքներ թուրք ազգաբնակչութեան մի յայտնի մասը հաշտվել է այն մտքի հետ, թէ տղաները, այն է հարստների որդիքը ուսում պէտք է աւանդ, առանց որի չեն կարող ոչ չլինալ ինչ դասեր, ոչ էլ որ և է աստիճանաւորի պաշտօն ունենալ, և ոչ էլ «ուսման» խօսել։

Կրանով կարելի է բացատրել մասամբ և այն երևույթը, որ թուրք ազգաբնակչութեան մէջ, թէ քաղաքներում և թէ նոյն իսկ գիւղերում, նոր սերունդը շարունակում է ընդհանրապէս հին սեփական գործը, որին պարտաւոր է հօր գործով և կամ եթէ հայրական գործը չէ աշխատել, դրանք կարծում են անգործ մարդկանց մի մեծ կոնտինգենտ, որից դուրս են գալիս ամեն տեսակ պախարակներ պարտաւորութիւն տէր մարդիկ գլխաւորապէս թուրք ազգաբնակչութիւնից։

Ամեն բան հին սովորութեամբ շարունակելը օր է նը է թուրք ազգաբնակչութեան համար, և հէնց այդ պատճառով մեծ հարեան այդ ազգաբնակչութեան մէջ ամեն նորութիւնը շատ մեծ դժուարութեամբ է մտաւ գործում։

Երթնութիւնը պէտք է բանաւ ճանապարհը, բայց, ինչպէս տեսանք, կրթութիւնը և ուսումը դոցա մէջ այնքան խղճով է, և համարեա այնքան բացակայ է, որ նրա բարեբար ազդեցութիւնը չէ էլ նկատվում, ոչ թէ միայն գիւղերում և գիւղական թուրք ազգաբնակչութեան մէջ, այլ և այնպիսի քաղաքներում, ինչպէս են Երևանը և նրա նման ուրիշ քաղաքները։

Այդ տեսակ քաղաքներում թուրք ազգաբնակչութեան միայն հարուստ դասակարգին է կարող զանում իր օրդոց պետական դպրոցներ տալ։ Միջին և աղքատ դասակարգը այդ չէ անում, և երկար ժամանակ չէ էլ կարող անել։ Կրանց օգնութիւն կարող են հասցնել նոյն իսկ թուրքերի իրանց սեփական դպրոցները, բայց դրա համար հարկաւոր է, որ իրանք թուրքերը, նախաձեռնութեամբ իրանց փոքրամիջ և առ այժմ բաւական թույլ ինտելիգենցիայի, փոքր ինչ կանոնաւորելին և բազմացնելին այդ դպրոցները, որոնք առ այժմ միայն ընտրեալների համար գոյութիւն ունեն և հիմնված են շատ նեղ և սահմանափակ ծրարներով վրա։

Մենք կարծում ենք, որ այդ գործի մէջ առաջին օրինակները կարող էին տալ Երևանը և Բազում, որտեղ կան թէ հասկացող և թէ հասարակական բարեգործութիւնից խլու չը սովոր թուրքերը։

Գ. Տ. Մ.

Աստուծան նախապաշտպանողական գործութիւնը հետզհետէ թուլանում է, այնպէս որ ութերորդ կամ տասներորդ տարիներին կրկնաձաղկահատութիւնը անհրաժեշտ է լինում։ Կրեմնախաւթութիւնը օրէնքով է պահանջվում, մինչև անգամ նորակալ ղեկավարներին երրորդ անգամն են ծաղիկ պատուաստում, մեղանում ծաղկահատութեան վկայական պահանջում են միայն հասարակական և կառավարական հաստատութիւնները մասնաւոր միջոցին։

Ծաղկի համաճարակով ժամանակ անհրաժեշտ է կրկին պատուաստել ծաղկել այն ամենին, որոնց առաջին ծաղկահատութեան օրից անցած է 10 տարի։ Ծաղկի համաճարակով ժամանակ կատարվող ծաղկահատութեան նախապաշտպանողական գործութիւնը այն ժամանակ կարող է պահանջել մարդուն բնական ծաղկով վարակումից, երբ պատուաստված վերջերս կանոնաւոր ընթացք կունենան և կը դարձանաւ ու կանցնեն այն բոլոր աստիճանները, որ մենք արդէն ինչ երեք ուսումնարանային 12—15 օրից յետոյ։

Կարող է պատահել, որ կրկնաձաղկահատութեան միջոցին մարդ արդէն վարակված է լինում բնական ծաղկի թոյնով, բայց դեռ թույլ և աննկատելի նշաններով է։ Դի քանի օրից յետոյ բնական ծաղկի երևույթները յայտնվում են ըստ կարգին, թէպէտ շատ անգամ թիթի ձևով։

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱՊՐԻՆ

Վիեննա, 1/13 դեկտեմբեր

Իմ նուիրական պարտաւորութիւնս կը համարեմ խորին շնորհակալութիւնս յայտնել տեղական մամուլին, արդոյ հասարակութեան և ամեն բարեկամաց, որը դժբաղդ և սիրեցեալ ամուսնոյս, Լեւոնայի Մանիի, մահուան առթիւ յայտնեցին իրենց խորին ցաւը վշտակցական և համակրական ցոյցերով, որը իմ հոգեկան խորին վշտերու մէջ միակ միութարութիւնս են։

Խեղճ ամուսնոյս մի ժամանակէ հետէ կրած հոգեկան յուզումները, հետեւեալ իւր գործոց անաշխոթեան և մահաւանդ վերջին դէպքը ի թիֆլիս (Կովկաս) հիւրանոցին մէջ, զինքը առաջնորդեցին ծանօթ յուսահատական քայլին։ Ես կը կորսնցնեմ ի նմա իմ հաւատարիմ և ամուսնախորհրդ ամուսնին, իսկ չորս մասնով որբիկներս իրենց միակ պաշտպանը և օգնականը թէ ինչ պիտի ըլլայ այս խեղճերուն վիճակը, Աստուած գիտէ միայն, և ինչ կը մնայ իւր կամաց ապաւինել։

Կաղաչում դժեպ, տէր խմբագիր, որ ներկայս հրատարակելու բարութիւնն ունենալ պատուական «Մշակ» թերթի մէջ, և կը խնդրեմ միւս յարգող խմբագիրները, որ հաճին արտադրել այն գրութիւնս, որոյ համար կանխաւ շնորհակալութիւնս յայտնելով, խմբագիր տէր, կը մնամ խորին յարգանքով։

Աղէ Մանի

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Հին-ՆԱԽԻՋԵՆԱՆԻՑ մեզ դուռն են։ Վնեցեալները տեղիս օրիորդաց դպրոցի սանահինները նոյն դպրոցի ուսուցիչներին առաջնորդութեամբ ներկայացրին «Շուշանիկը»։ Ժամանակցող օրիորդները բոլորն էլ դպրոցի աշակերտութիւնն էին, հետեւեալ աւելորդ կը լինէր խտտութեամբ վերաբերվել դէպի նրանց խաղը, և մի ուրախալի երևույթ է, որ Հին-Նախիջևանի պէս յետեւեալ քաղաքում, ուր տիրապետում են տեղի նախապաշտպանները, հայ օրիորդը բնի է դուրս գալիս, առանց ուշադրութիւն դարձնելու ամեն տեսակ բամբասանքներին և նախապաշտպաններին։

Մեզ խնդրում են տպել հետեւեալ նկատողութիւնը։ «Թիֆլիսի Կարախանա կոչված տեղում արդեւկեց բազմաթիւ աղքատ լուսաւորաւ կանանց շորեր լուսանալու Այդ կարգադրութեան պատճառը այն է, որ շորերը այնտեղ լուսացվում են բազմաթիւներ ջրում, ուր լողանում են հազարաւոր հիւանդոտ, խոցոտ և տարափոխիկ տրակարթութիւններ ունեցող մարդիկ, և այդպիսով այդ ջրերի մէջ շոր լուսանալով կարելի է տարածել զանազան վարակիչ հիւանդութիւններ։ Այդ տեսակէտից այդ կարգադրութիւնը միանգամայն

Այդ ժամանակ, որ նախատեսնել դժուար է ի հարկէ, ծաղկահատութեան նախապաշտպանողական գործութիւնը անօգուտ է լինում։ Այսպիսի դէպքերը շատերն համոզեցրել են, որ իբր թէ ծաղկահատութիւնը համաճարակով ժամանակ լուսանալու է, և թէ բնական ծաղկով վարակվելու տրամադրութիւնը աւելանում է։ Այդ ոխալ կարծիք է, եթէ այդպիսիները վարակվում են բնական ծաղկով, ծաղկահատութիւնը այստեղ մեղաւոր է, այլ կարելի է բացատրել հանդամանքների մի և նոյն ժամանակ պատահմամբ։ Մարդս արդէն վարակված է լինում բնական ծաղկով, բայց դեռ պարզ արտայայտված չը լինելով, կրկնաձաղկահատութիւնից յետ, բնական ծաղկի յայտնվում է իր բոլոր երևույթներով։ Եթէ բնական ծաղկը երևում է ծաղկահատութիւնից սկսած մինչև 10—12 օրերի մէջ, այսինքն մինչև պատուաստումից առաջացած բշտիկները պղտորվելը, այդ միջոցին թէ բնական ծաղկի երևույթները և ընթացքը և թէ նմանապէս պատուաստումից առաջացած բոլոր երևույթները ընթանում են միասին զուգակցաբար միմեան չը խանգարելով։

Կան կամակոր մարդիկ, որոնք ծաղկահատութեան նախապաշտպանողական գործութիւնը ցընորք են համարում, նրանց կարծիքով, թէ և ծաղկահատութեան պաշտպանները աշխատում են վիճակագրական թիւերով հաստատել ծաղկահա-

